

### [Axel Kristensen.]

dem, havde det drejet sig om en import for et par hundrede millioner; og en forøgelse af færdigvareimporten på et par hundrede millioner havde betydet ganske overordentlig meget for at genskabe konkurrencen på dette område.

Hvis man ser på, hvilke afviklinger ministeren har foretaget i henhold til denne lov, tænker jeg, at ministeren, når jeg er færdig, vil stå op og sige, at han har ændret en hel masse prisordninger. Men det vedkommer ikke denne lov, det kan vi snakke om, når vi kommer til prisloven, og at der ustandselig fastsættes prisordninger under hensyn til de ændrede prisforhold, er ganske klart, så antallet af ændringer på dette område kan ikke betyde så forfærdelig meget. Men efter hvad jeg har kunnet få ud af det — vi har fået bekendtgørelserne, og jeg har suppleret dem med en ting til —, så har ministeren efter denne lov lempet produktionsordningen for bomuldsvarevæverierne; det er en lettelse, som man vist er meget glad for, og jeg skal ikke forklejne den. Men man har altså stadig en vis produktionsordning på dette område. Det er det ene, det andet er, at man har frigivet produktionen af lak og fernis. At man efter den mangel, der har været, søger at få den størst mulige produktion af disse varer i gang, er ikke noget imponerende resultat. Endelig har man forbudt fremstilling af stearinlys, medmindre varedirektoratets tilladelse foreligger. Det er altså den imponerende frigørelse i erhvervslivets ret til at arbejde, som indtil nu foreligger fra ministerens hånd. Dette kan heller ikke være noget voldsomt bevis for, at ministeren ønsker at foretage afviklinger, således som han til stadighed bedyrer.

Under udvalgsbehandlingen har vi ønsket en drøftelse af spørgsmålet om boligbyggeri. I en periode med stor pengeregighed vil der naturligvis være tilbøjelighed til et vist luksusbyggeri, og indgreb heroverfor kan selvfølgelig i høj grad være påkrævet, når man mangler boliger. Men i den forhåndenværende pengesituation, hvor f. eks. aktierne, uanset udbyttebegrænsningslovens ophævelse, falder stærkt, ikke fordi de ikke har den indre værdi og ikke svarer til den hidtidige kurs, ikke fordi man ikke kan vente et lige så godt udbytte som i fjor, nej, ganske simpelt fordi folk skal bruge penge — så knapt er der med penge, at hvis folk har brug for penge, må de sælge deres aktier til kurser, de i og for sig mener er for lave —, i den situation er stillingen selvfølgelig en ganske anden end før, idet der tidligere

foretoges en masse såkaldte reparationer, som i virkeligheden var ombygninger og luksusbyggeri, og som man måtte bekæmpe. Derfor må man nu kunne foretage lempelser med hensyn til spørgsmålet om reparationer. Det er den ene sag. Den anden er den, at medens man tidligere regulerede boligbyggeriet ved at regulere en enkelt mangelvare — træ i en vis periode, jern i en anden periode —, så er det nu i virkeligheden spørgsmålet om arbejdskraften, der bestemmer mængden af det boligbyggeri, man kan sætte i gang. Derfor er det en ganske urimelig belastning både af administrationen og af erhvervslivet, at der skal foretages meget omfattende beregninger af materialer, og at disse skal gennemgås — jeg taler selvfølgelig om boligbyggeriet —, og derfor mener vi bestemt, at der på dette punkt måtte kunne foretages en meget betydelig lettelse. Man måtte kunne nøjes med generelle regler, som kunne offentliggøres, om, hvor meget der måtte bygges, og hvor meget materiale man måtte bruge til det, og lade de lokale myndigheder, der alligevel kommer og ser på tingene, føre en vis kontrol med det, således at man kunne slippe fri for det store kontrolapparat, man har for tiden; det føler jeg mig overbevist om.

Medens det endvidere på et vist tidspunkt med materialemanglen og hele stillingen dengang var nødvendigt at forbyde også de små parcelhuses opførelse uden tilladelse, er dette efter min mening ikke nødvendigt i dag. Man må ønske de flest mulige boliger. Der vil med den nuværende materialsituation ikke være nogen som helst grund til at nægte folk at bygge et hus på 110 m<sup>2</sup>. Selvfølgelig skal de regler, der findes for, hvad der må bruges af materialer til et sådant foretagende, overholdes, det er klart. Der går jo ikke bygningsjern til. Selvfølgelig skal bestemmelserne om, hvor mange WC-kummer og hvor mange radiatorer der må bruges, overholdes. Men dette, at det skal gøres så besværligt af bygge en beskednen bolig, finder vi overflødigt, således som stillingen er i dag.

Vi vil fra vor side gøre et alvorligt forsøg på at få ministeren til at skifte standpunkt på disse områder, og havde der været rimelig tid til en forhandling — dette er ikke nogen bebrejdelse mod boligministeren, på ingen måde, det er udvalget selv, der har valgt sin arbejdsform ved denne sags behandling —, så ville jeg tro, vi kunne være kommet til et resultat, for jeg kan ikke tænke mig, at der ikke i alt fald i udvalget skulle være et flertal for noget i den ret-